

येषां कुशलमिच्छसि तेषां कुशलमेव ॥ त्वरयाद्धानेन शंकानकार्या ॥ पद्मा पद्मवती श्रीस्त्वां दृणुते तथा शोभा त्वयि दृश्यते ॥ येन सर्वा मंगलशंका व्यावृत्तिरतो यात्रा यैरथोयु-
ज्यतां ॥ १२ ॥ दूता मांसं त्वरयंतीति उक्त्वा महाराजमापृच्छे गमनानुज्ञायैदतिदूतानभ्यभाषतेत्यन्वयः ॥ १३ ॥ संचोदितः शीघ्रं गच्छेत्येवंप्रेरितः ॥ १४ ॥ मे स्मरिष्यती-
ति शेषत्वविवक्षायां पठ्यती ॥ मामित्यर्थः ॥ १५ ॥ सुप्रजाः शुभप्रजावती ॥ १७ ॥ तौ च कुशलं ब्रूयादितिसंबंधः १८ ॥ तस्मै भरतायेत्यन्वयः ॥ चित्रान्कंबलान् चित्राणि

कुशलास्तेन रव्याघ्रयेषां कुशलमिच्छसि ॥ श्रीश्वत्वां दृणुते पद्मायुज्यतां चापि ते रथः ॥ १२ ॥ भरतश्चापि तान् दूतानेव मुक्तोभ्यभाषत ॥ आ-
पृच्छेहं महाराजं दूताः संत्वरयंति मां ॥ १३ ॥ एवमुक्त्वा तु तान् दूतान् भरतः पार्थिवात्मजः ॥ दूतैः संचोदितो वाक्यं मातामहमुवाच ह ॥ १४ ॥
राजन् पितुर्गमिष्यामि सकाशं दूतचोदिताः ॥ पुनरप्यहमेष्यामि यदा मे त्वं स्मरिष्यसि ॥ १५ ॥ भरतेनैव मुक्तस्तु नृपो मातामहस्तदा ॥ त-
मुवाच शुभं वाक्यं शिरस्याघ्राय राघवं ॥ १६ ॥ गच्छता तानुजाने त्वांकैकैर्यो सुप्रजास्त्वया ॥ मातरं कुशलं ब्रूयाः पितरं च परंतप ॥ १७ ॥
पुरोहितं च कुशलं ये चान्ये द्विजसत्तमाः ॥ तौ च तात महेष्वासौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ १८ ॥ तस्मै हस्त्युत्तमांश्चित्रान्कंबलान् जिनेनानि-
च ॥ सल्लत्यके कयो राजा भरताय ददौ धनं ॥ १९ ॥ अंतःपुरेति संवृद्धान् व्याघ्रवीर्यवल्लोपमान् ॥ दंष्ट्रायुक्तान् महाकायान् शुनश्चोपाय-
नंददौ ॥ २० ॥ रुक्मनिष्कसहस्रं द्वेष्टोऽष्टाश्वशतानि च ॥ सल्लत्यके कयो पुत्रैकैकयो धनमाविशन् ॥ २१ ॥ तदामात्यान्भिप्रेतान्वि-
श्वास्यांश्च गुणान्वितान् ॥ ददावश्वपतिः शीघ्रं भरतायानुयायिनः ॥ २२ ॥ ऐरावतानैर्द्रशिरान्नागान्वैप्रियदर्शनान् ॥ खरान् शीघ्रान्सु-
संयुक्तान् मातुलोस्मै धनं ददौ ॥ २३ ॥

अजिनानि मृगाणां ॥ १९ ॥ अतिसंवृद्धान्यत्नेन वर्धितान् ॥ व्याघ्रवीर्यवल्लोपमान्तदुपमवीर्यवल्लवतः ॥ बला-
न्वितानिति पाठांतरं ॥ २० ॥ निष्कमुरो भूषणे ॥ धनमुक्तरूपं ॥ २१ ॥ अमात्यान् स्वीयान् अश्वपतिः केकयः ॥ २२ ॥ ऐरावतान् इरावत्पर्वतभवान् ऐरावत्कुलोद्भवान्वा ॥
ऐन्द्रशिरानिन्द्रशिरनामकदेशभवान्वा गगजान् ॥ २३ ॥